

synet har nedsat Køreastigheden meget betydeligt, er disse Afsporinger hidtil forløbet uden store Tab af Materiel og slet ikke af Menneskeliv. Efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder og Finansudvalgene har Kommunerne og Amtsrådet givet deres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, som altsaa tilsigter en delvis Ombygning af Banelegemet. For Statens Vedkommende vil Udgiften andrage ca. 600 000 Kr., hvilket er Halvdelen af de beregnede Udgifter.

Idet jeg paa Partiet Venstres Vegne tilsiger Ministeren Partiets Bistand til Gennemførelsen af Lovforslaget, henstiller jeg til de andre Partier, at det modtages med Velvillie og fremmes hurtigt uden Udvalgsbehandling. Jeg skal tilføje, at man heller ikke kan se bort fra den Betydning, det har, at der ved denne Ombygning af Banen vil skaffes Beskæftigelse til adskillige arbejdsvillige Hænder gennem 2—3 Aar. Med Hensyn til Omkostningerne i øvrigt skal jeg henvise til den Redegørelse, der blev givet ved Lovforslagets Fremsettelse.

Lundberg: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne hilse dette Lovforslag med Glæde. Det er efter min Mening paa allerhøjeste Tid, at der sker en Ombygning af Randers—Hadsund-Banen. Dens Tilstand har allerede i adskillige Aar været ganske uforsvarlig, og hele Banelegemet har været i høj Grad forældet; det er jo efter den gamle Type med Svellerne liggende paa langs under Skinnerne forbundet med svage Jernbaand, og det er da ogsaa, som den ærede Ordfører for Venstre (Elgaard) nævnte, saaledes, at Afsporinger har hørt til Dagens Orden. Der blev allerede for 2—3 Aar siden gjort opmærksom paa dette Forhold fra denne Plads af min ærede Partifælle Hr. Olufson. Han skildrede den Gang, i hvilken Forfatning Banen befandt sig, og jeg finder derfor ingen Anledning til at komme nærmere ind derpaa. Det førte til, at der den Gang fandt en Forhørlig Sted mellem den daværende Forsvarsminister Klaus Berntsen og Bestyrelsen for Randers—Hadsund-Banen samt enkelte af Rigsdagens Medlemmer for eventuelt at købe en Del Skinnemateriel fra de nedlagte Forter, men det førte ikke til noget. Jeg hilser derfor med Glæde den højtærede Ministers Forslag om en betryggende Ombygning.

Selve Forslaget kan jeg fuldt ud tiltræde, og navnlig hilser jeg med Glæde, at Præferenceaktierne forsvinder, og at Kommunerne og Staten henholdsvis med $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ faktisk bliver Ejere af Banen, og det er

ligeledes et overmaade heldigt Tidspunkt at sætte Koncessionens § 19 i Kraft, idet Jernbanen, som Forholdene har udviklet sig i de sidste 2—3 Aar, nu kan overtages uden Vederlag.

Ogsaa af Hensyn til Arbejdsløsheden har det sin Betydning, at Lovforslaget fremmes hurtigst muligt. Dels af den Grund og dels, fordi Lovforslaget er Resultatet af talrige Forhandlinger, der er ført mellem alle interesserede Parter, skal jeg ikke stille noget Ændringsforslag til Lovforslaget. Jeg er af den Opfattelse, at der ikke kan naas andet Resultat end det, der er naaet, og jeg skal derfor ikke udtale noget Ønske om at faa nedsat Udvalg; hvad vi saa ellers kunde have paa Hjerte, kan vi maaske senere faa Lejlighed til at tale om.

Juel: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne takke for det forelagte Lovforslag og tilsige den højtærede Minister mit Partis Støtte. Vi bryder os ikke om at faa Sagen behandlet i et Udvalg.

Det er kedeligt for denne Egn, at den skal af med saa mange Penge ved denne Lejlighed, som det viser sig den maa af med. Banen blev, saa vidt jeg husker, anlagt i 1881, og det gik til paa den Maade, at et tysk Selskab, der gerne vilde forsøge at faa saadanne lette Baner indført her i Landet, anlagde den. Derfor tegnedes der denne Præferencekapital paa 700 000 Kr. mod, at Amt og Kommuner tegnede Resten, 585 000 Kr. Præferencekapitalen tegnedes af et nordtysk Selskab, der var repræsenteret her i Landet af Tietgen. Han solgte nogen Tid efter Aktierne til daværende Etatsraad Ankerstjerne i Randers, som, saa vidt jeg husker, købte dem for 250 000 Kr., og de har nok i nogen Tid givet Udbytte, dog ikke efter deres Paalydende, 700 000 Kr., men kun efter de 250 000 Kr.

Grunden til Misæren maa søges i, at hele dette lette Anlæg med Svellerne paa langs og svage Skinner ikke slaar til til den Transport, som nu om Stunder kræves. Der er derfor ikke andet at gøre end at bygge Banen om, og Amt og Kommuner har da ogsaa vist deres store Villighed til at sørge for, at Egnen faar en ny Bane, derved, at de fuldt ud har tegnet hele det Beløb, de skal, nemlig de 600 000 Kr. til selve Banen og 150 000 Kr. til Lokomotiver og desuden det nødvendige Beløb til Overtagelse af Præferencekapitalen, som de skal købe til 35 pCt., det vil sige ca. 245 000 Kr.

Der bliver den Forskel paa denne og andre private Baner, at medens Staten ellers har Halvdelen af Aktiekapitalen, kommer